

JOHN FLANAGAN

ŽALGO MOKINYS

KARALIŠKASIS ŽVALGAS

PASALA PAJE SORATO

KARALIŠKASIS
ŽVALGAS
PASALA PRIE SORATO

Versta iš
John Flanagan
*RANGER'S APPRENTICE: THE
ROYAL RANGER #7. AMBUSH AT
SORATO*
Penguin Random House Australia,
Sydney, 2024

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų
informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, John Flanagan, 2024

Pirmą kartą pavadinimu *Ranger's Apprentice. The Royal Ranger #7.
Ambush at Sorato* išleido *Penguin Random House Australia Pty Ltd*,
Sidnėjus, Australija.

Išleista susitarus su *Penguin Random House Australia Pty Ltd*.

© Viršelio iliustracija, Jeremy Reston

© Viršelio dizainas, www.blacksheep-uk.com

© Vertimas į lietuvių kalbą, Viktorija Uzėlaitė, 2025

© Leidykla „Niekio rimto“, 2026

ISBN 978-609-441-982-9

JOHN FLANAGAN

ŽVALGO MOKINYS

KARALIŠKASIS
ŽVALGAS
PASALA PRIE SORATO

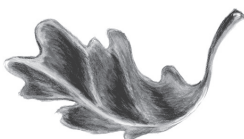
Iš anglų kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

Vilnius
2026

1

Dviguba aridų raitelių vora lėtai risnojo per Toskano lygumą, keldama dulkių debesėlius. Vėjas nepūtė, tad dulkės tvyrojo ore, rodydamos jų nujotą kelią. Būrelis stebėtojų ant neaukštos kalvos maždaug už pusės kilometro girdėjo jų kanopų kaukšėjimą.

– Stot! – sukomandavo Seletenas, su signalizuotojų būreliu stovintis ant kalvos netoli anų stebėtojų. Vienas iš jo vyrų nedelsdamas iškėlė didelę vėliavą raudonais ir baltais langeliais, du kartus mostelėjo pirmyn atgal, tada greitai nuleido. Stebėtojai išgirdo tylų vado šūksnį žemiau plytinčioje lygumoje, ir dvi raitelių voros tuojau pat sustojo. Pakilusios dulkės trumpam juos pridengė.

– Išsirikiuot į vieną gretą! – davė komandą Seletenas. Jis kalbėjo ne gimtąja aridų kalba, o bendrąja, kad suprastų stebėtojai. Signalizuotojai iškart ėmėsi darbo: iš aplinkui stovinčių dėžių ištraukė tris įvairiaspalves vėliavas ir iškėlė aukštai virš galvų. Tada, kaip ir anksčiau, staigiais mostais nuleido.

Kariai pajudėjo. Galiniai abiejų vorų raiteliai nušuoliavo

palei vorą, jiems įkandin nusekė arčiau buvę kariai. Tik du vorų priekyje stovėję raiteliai liko savo vietose. Dvi voros greitai virto viena ilga raitelių greta. Tada jie sustojo.

– Lankininkai – į priekį! – šūktelėjo Seletenas. Vėl buvo pakeltos ir nuleistos vėliavos.

Penkiolika raitelių iš abiejų ilgos gretos galų paragino žirgus ir išjojo į priekį. Kraštiniai kariai pajogo toliau už savo kaimynus, greta išlinko ir tapo panaši į jaučio ragus. Judėdami į savo vietas trisdešimt vyrų sukišo ilgas, plonas ietis į siaurus odinius dėklus, kabančius dešinėje balno pusėje, ir iš laikiklių už nugarų kairėje pusėje išsitraukė nedidukus lankus. Numetę vadeles žirgams ant kaklų, vyrai per petį pasiekė strėlines už nugaros, išsitraukė po strėlę ir užtaisė lankus. Gretos galuose trumpam kilo menkas šurmulyš.

Seletenas pažvelgė į toskanų generolą, įdėmiai stebintį visus šiuos veiksmus.

– Generole Akviliferi, šiuo metu mes pereitume nuo vėliavų signalų prie rago.

Generolas, aukštas lieknas toskanas, vilkintis baltus puošnius odinius šarvus, linktelėjo, bet neatitraukė akių nuo raitelių apačioje.

– Žinoma, – tarė. Jis suprato, kad iki šiol vėliavų signalai puikiai veikė, bet, kavalerijai puolant, kyla tokia maišatis, kad kariai jų nepastebėtų.

Seletenas davė ženklą kitai signalizuotojų grupei, ir šie pakėlė prie lūpų žalvarinius ragus.

– Pirmyn, – tarė aridų vadas.

TŪ-TŪŪŪ! TŪ-TŪŪŪ! TŪ-TŪŪŪ!

Ragui sugaudus, ilga raitelių greta žingine pajudėjo į priekį. Stovinčiųjų ant kalvos ausis pasiekė tylus pakinktų ir ginklų žvangesys.

– Risčia, – pasakė Seletenas. Vėl sugaudė ragai, ir raiteliai pasileido dar greičiau. Kanopos jau garsiau sukaukšėjo į kietą, sausą žemę. Priekyje, maždaug už penkių šimtų metrų nuo karių, stovėjo tariaimi priešai: šiaudinės lėlės ir skydai.

Kai iki jų liko trys šimtai metrų, Seletenas linktelėjo trimitininkui.

– Puolimas, – tyliai tarė. Jo elgesys nederėjo prie skubrių kavalerijos veiksmų ir triukšmo lygumoje.

TŪ-TŪŪŪŪŪ! TŪ-TŪŪŪŪŪŪŪ! TŪ-TŪŪŪŪŪŪ!

Išgirdę tris pratusis garsus, raiteliai metėsi į priekį visu greičiu. Kanopų kaukšėjimas dar pagarsėjo, gretos viduryje esantys raiteliai, šaukdami karo šūksnius, nuleido ilgas ietis bambukiniais kotais ir nukreipė jas į priekį. Galuose esantys lankininkai, vis dar keliais metrais aplenkę savo draugus, įtempė lankus ir paleido strėles.

Templių pliaukšėjimą nustelbė šuoliuojančių žirgų kanopų bildesys, bet strėlės buvo matomos kaip tamsus debesis. Jis lanku pakilo aukštyr ir nusileido ant „priešų“ gretų.

Strėlėms dar nespėjus pasiekti tikslo, buvo paleista antra papliūpa. Jos smigo į nejudančius taikinius, lėlės virto, skydai ir ginklai krito ant žemės.

Paleidę trečią salvę, gretos galuose esantys lankininkai apsisuko, nujojo už likusių septyniasdešimties vidurinių raitelių ir išsirikiavo maždaug per trisdešimt metrų jiems už nugarų, pasiruošę pridengti, jei tiems tektų trauktis.

Vidurinieji raiteliai puolė netikrą priešą, sustabdę žirgus ėmė badyti, kapoti ir vartyti šiaudines lėles. Kai kurių ietys įsmigo į lėlių antkrūtinis ir liko styroti, tad vyrai išsitraukė ilgus lenktus kardus ir puolė kapoti lėles, net šiaudai lakstė į visas puses.

Raiteliams įsismarkavus, Seletenas tvirtai sukomandavo:

Vilis ir jo mokinė Madė atvyko į Toskaną padėti tarptautinėse derybose. Sužinoję, kad seni priešai – temudžajų kariai – keliauja Toskano link, Vilis ir Madė ruošiasi artėjančiam pavojui. Laimėti šansų nedaug. Kad juos padidintų, Vilis privalo įtikinti genoviečius duoti savų karių. Žvalgai nusprendžia Sorato slėnyje paspėsti spąstus temudžajams. Tačiau kaip Viliui ir jo naujiesiems sąjungininkams užtikrinti, kad užpuolikai į juos papuls?

Tai jau aštuonioliktoji australų rašytojo Johno Flanagano (g. 1944 m.) nuotykių serijos apie žvalgo mokinių knyga. Tęsinyje pasakojama apie kadaise žvalgo mokiniu, o dabar jau legendiniu žvalgu tapusio Vilio auklėtinės Madės nuotykius. Šios knygos mėgstamos skaitytojų visame pasaulyje ir susilaukė nemažai literatūrinių apdovanojimų.

Šioje serijoje jau išleista:

Žvalgo mokinys. Gorlano Griuvėsiai
Žvalgo mokinys. Degantis tiltas
Žvalgo mokinys. Ledo šalis
Žvalgo mokinys. Ažuolo lapas
Žvalgo mokinys. Šiaurės burtininkas
Žvalgo mokinys. Makindo apgultis
Žvalgo mokinys. Erako išpirka
Žvalgo mokinys. Klonmelio karaliai
Žvalgo mokinys. Holtas pavojuje
Žvalgo mokinys. Nihonijos imperatorius
Žvalgo mokinys. Dingusios istorijos
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas. Raudonosios Lapės klanas
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas. Dvikova Araluene
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas. Dingęs princas
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas. Pabėgimas iš de Falė
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas. Arazanos vilkai
Žvalgo mokinys. Priešistorė. Gorlano turnyras
Žvalgo mokinys. Priešistorė. Hekemo viržyno mūšis

Redaktorė **Danguolė Vanagaitė**

Korektorė **Eglė Devižytė**

Maketavo **Andra Paplauskaitė**

Tiražas 1500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Legendinio žvalgo Vilio ir jo mokinės Madės laukia nauja nuotykių pilna kelionė. Šikart jie imasi diplomatinės užduoties. Jų tikslas – užtikrinti, kad kaimyninės valstybės sklandžiai bendradarbiautų ir atgrasytų visus bendrus priešus. Reikia labai paskubėti, nes karingieji temudžajai nesnaudžia. Vilis įtaria, kad jie ruošiasi pulti Toskaną. Žvalgų tikslas – laiku spėti surinkti ir apmokyti kariuomenę, pajėgiančią atsilaikyti prieš temudžajus. Tačiau tai – ne tokia ir paprasta užduotis...

New York Times bestseleriu tapusioje serijoje – dar vienas įtemptas pasakojimas apie žvalgą Vilį ir jo bebaimę mokinę.

TARPTAUTINIS BESTSELERIS ĮVERTINTAS SKAITYTOJŲ VISAME PASAULYJE

Kitos serijos knygos:

www.nickorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-982-9

9 786094 419829